

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Dosca Constantin Constantin, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017,

CONSTATĂ:

1. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea condamnatului Dosca Constantin Constantin, cu privire la aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Pentru a se pronunța prima instanță a reținut că, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 07.02.2013, Dosca Constantin Constantin a fost condamnat în baza art.188 alin.(3) lit. b), d); art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84, 85 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor (sentința judecătoriei Strășeni din 24.12.2009 condamnat în baza art.188 alin.(4) Cod penal), definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Condamnatul a înaintat cerere, solicitând aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25- a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința sa, care a fost considerată de instanță nefondată și notificând prevederile Legii privind amnistia, a reținut că Dosca Constanton a fost condamnat pentru concurs de infracțiuni, cu aplicarea art.84 Cod penal, iar infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(4) Cod penal, se regăsește în art. 10 alin.(1) lit. d) al Legii menționat supra.

Totodată, menționând că condamnatul nu a fost examinat la comisia penitenciarului, astfel fiind prezente impedimentele prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. j) al Legii privind amnistia.

3. Nefiind de acord cu încheierea, condamnatul a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie admisă cererea cu aplicarea în privința sa a Legii Nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii

Moldova, invocând că instanța la pronunțarea încheierii nu a luat în considerație toate circumstanțele pentru aplicarea amnistiei în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 a fost respins ca nefondat recursul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției, instanța de recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, a constatat că, instanța de fond a făcut o minuțioasă analiză a materialelor cauzei, le-a dat o apreciere cuvenită și corect a ajuns la concluzia că cererea condamnatului Dosca Constantin, este neîntemeiată.

În acest sens, instanța de recurs a notificat prevederile art. 1 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și raportată la caz, a constatat că instanța de fond corect a reținut faptul, că deținutul nu întrunește prevederile art. 6-9, 11 și 12 ale Legii privind amnistia, din motiv că nu a fost precăutat la comisia penitenciarului.

Totodată, instanța de recurs a reținut și concluzia instanței de fond privind prezența restricțiilor pentru aplicarea în privința condamnatului a prevederilor art. 13 alin.(1) lit. a) ale Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, având în vedere prezența impedimentelor dictate de art. 10 alin.(1) lit. j), în partea condamnării pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, care una este prevăzută de art. 188 alin.(4) Cod penal, și se regăsește în art. 10 alin.(1) lit. d).

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de condamnat, prin care solicită casarea acestora, cu admiterea cererii sale privind aplicarea Legii amnistiei, invocând aceleași motive ca și în cererea de recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după *epuizarea căilor ordinare de atac*.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul *reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond*, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă, că decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea instanței de judecată, adoptată în ordinea reglementată de art. 449 Cod de procedură penală, nu cade sub

incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, astfel recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

În temeiul celor menționate, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Dosca Constantin Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **07 martie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie